

Vaatimukset

- EY:n perustamissopimuksen 81 artiklan 1 kohdan mukaisesti menettelystä 20 päivänä lokakuuta 2005 tehdyn komission päätöksen K(2005) 4012 lopull (asia COMP/C.38.281/B.2 — Raakatupakka Italia) 1 artiklan 1 kohdan a alakohta on julistettava mitättömäksi siltä osin kuin siinä viitataan rikkomisen pidempään keston (rikkomisen on todettu päättyneen 19.2.2002 eikä viimeistään 15.1.2002)
- riidanalaisen päätöksen 2 artiklan b alakohta on julistettava mitättömäksi, koska Mindolle olisi pitänyt taata immunitettiin sakkojen osalta yhteistyöstä annetun tiedonannon nojalla tai, toissijaisesti, Mindolle yhteisvastuullisesti Alliance One Internationalin kanssa määrättyä sakkooa on alennettava huomattavasti
- Euroopan yhteisöjen komissio on veloitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Komissio totesi riidanalaisessa päätöksessään, että useat yhtiöt, kantaja mukaan lukien, olivat rikkoneet EY 81 artiklan 1 kohtaa sopimuksin tai yhdenmukaistetuin menettelytavoitin Italian raakatupakka-alalla. Kantaja vaatii, että tämä päätös kumotaan osittain ja vetoaa ensiksi siihen, että sen perusteltua luottamusta yhteistyöstä annettuun tiedonantoon nähden oli loukattu. Kantaja riitauttaa sen, että komissio hylkäsi sen sakon määräämättä jättämistä koskevan pyynnön sillä perusteella, että eräs toinen yhtiö, eikä kantaja, oli oikeutettu immunitettiin. Kantajan mukaan tämä toinen yhtiö ei täyttänyt yhteistyöstä annetun tiedonannon edellytyksiä ja komissio puolestaan ei ollut näyttänyt toteen, että kantaja ei täyttänyt näitä samoja edellytyksiä.

Kantaja toteaa toissijaisesti, että sen osallistuminen rikkomiseen päättyi viimeistään 15.1.2002, eikä suinkaan 19.2.2002, ja että sille määrättyä sakkooa on vastaavasti tällä perusteella alennettava.

Kantaja katsoo lisäksi, että komissio on loukannut suhteellisuusperiaatetta ja oikeusvarmuuden periaatetta sekä laiminlyönyt perusteluvollisuuden siltä osin kuin kysymys on kantajan rajoittavan toiminnan laajuudesta. Kantajan mukaan komissio ei ottanut huomioon, että se osallistui ostohintaa ja ylijäämätuotannon määrää koskeviin sopimuksiin vain vuosina 1998 ja 1999 ja että se teki näin Italian lainsäädännön mukaan sallittujen toimialakohtaisten sopimusten yhteydessä.

Kantaja väittää myös, että puolustautumis oikeuksia, suhteellisuusperiaatetta ja luottamuksensuojan periaatetta on loukattu sakon perusmäärää laskettaessa. Tässä yhteydessä kantaja väittää, että sakon perusmäärä ylittää aineellisesti niiden tuotteiden kokonaisarvon, joihin kartelli vaikutti; että komissio on tehnyt arviointivirheen riidanalaisessa päätöksessä mainittujen kilpailun rajoitusten kahden potentiaalisen vaikutuksen osalta; että nämä kaksi potentiaalista vaikutusta mainitaan ensimmäisen kerran riidanalaisessa päätöksessä, sillä niitä ei ollut mainittu väitetiedoksiannossa ja että komissio on virheellisesti

soveltanut kerrointa laskiessaan sakon perusmäärän ilman, että se olisi ottanut huomioon, että riidanalaisen päätöksen tekoajankohtana kantaja ei ollut osana mitään suurta ylikansallista yritystä.

Kantaja väittää lisäksi, että perusteluvollisuus on laiminlyöty ja suhteellisuusperiaatetta ja luottamuksensuojan periaatetta on loukattu, koska sen mukaan komissio ei ottanut huomioon lieventäviä asianhaaroja, erityisesti rikkomisen aikaista lopettamista ja niiden kilpailua rajoittavien menettelytapojen, joihin kantaja on syyllistynyt, erittäin vähäisiä vaikutuksia.

Kantaja väittää lopuksi myös, että suhteellisuusperiaatetta ja luottamuksensuojan periaatetta on loukattu ja että perusteluvollisuus on laiminlyöty sovellettaessa komission suuntaviivojen 5 b osastoa siltä osin kuin kyse on siitä erityisestä taloudellisesta ja sosiaalisesta kontekstista, jossa rajoittavat menettelytavat toteutettiin. Kantaja väittää myös, että komissio jätti sakon määrän vahvistaessaan ottamatta huomioon kantajan äärimmäisen heikon taloudellisen tilanteen ja maksukyvyyn.

Kanne 24.1.2006 — Alliance One International v. komissio**(Asia T-25/06)**

(2006/C 60/93)

*Oikeudenkäyntikieli: englanti***Asianosaiset**

Kantaja: Alliance One International (Danville, USA) (edustajat: lakimiehet C. Osti ja A. Prastaro)

Vastaaja: Euroopan yhteisöjen komissio

Vaatimukset

- EY 81 artiklan 1 kohdan mukaisesta menettelystä 20 päivänä lokakuuta 2005 tehdyn komission päätöksen (Asia COMP/C.38.281/B.2 — raakatupakka Italia) K(2005) 4012 lopullinen 1 artiklan 1 kohdan a alakohta on kumottava SCC:tä, Dimon Inc:tä ja Alliance Onea koskevilta osin.
- Transcatabille ja Dimon Italia-Mindolle määrättyjä sakkoja on vastaavasti alennettava siten, että sakot eivät ylitä 10 prosenttia niiden viimeksi kuluneen tilikauden liikevaihdosta.
- Vaihtoehtoisesti Transcatabille ja Dimon Italia-Mindolle määrättyjä sakkoja on alennettava, koska korotuskerrointa ei voida soveltaa.
- Komissio on veloitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Riidanalaisessa päätöksessä komissio totesi, että useat yritykset, muun muassa kantaja ja sen tytäryhtiöt Transcatab ja Dimon Italia, sittemmin uudelta nimeltään Mindo, rikkoivat EY 81 artiklan 1 kohtaa sopimuksilla ja/tai yhdenmukaistetuilla menettelytavoilla Italian raakatupakka-alalla.

Kantaja vaatii, että päätös on osittain kumottava ja väittää ensinnäkin, että komissio on rikkonut emoyhtiöiden vastuuta säänteleviä sääntöjä, koska se on katsonut, että kantaja on yhteisvastuullisesti vastuussa tytäryhtiöidensä rikkomuksista. Kantaja riitauttaa tältä osin komission päätöksensä tueksi esittämät väitteet ja näytön.

Kantaja katsoo myös, että komissio on rikkonut asetuksen N:o 1/2003⁽¹⁾ 23 artiklan 2 kohtaa, koska se on määrännyt sakot, joiden määrä on yli 10 prosenttia kantajan tytäryhtiöiden yhteenlasketusta liikevaihdosta.

Lopuksi kantaja katsoo, että komission ei olisi tullut soveltaa korotuskerrointa sen tytäryhtiöihin, koska asianosaisten liikevaihtojen ja komission päätöskäytännön perusteella siihen ei ollut perusteita. Lisäksi kantaja väittää, että siihen sovellettu korotuskerroin on korkeampi kuin toiseen yritykseen sovellettu korotuskerroin, minkä johdosta päätöstä rasittaa ilmeinen suhteellisuusperiaatteen loukkaus ja perustelujen puuttuminen. Kantaja väittää myös, että perustelu korotuskertoimen soveltamiselle Mindoon on epä johdonmukainen, koska siinä sovelletaan eri arviointiperustetta saman sakon määrittämiseen.

⁽¹⁾ Perustamissopimuksen 81 ja 82 artiklassa vahvistettujen kilpailusääntöjen täytäntöönpanosta 16 päivänä joulukuuta 2002 annettu neuvoston asetus (EY) N:o 1/2003, EYVL L 1, 4.1.2003, s. 1.

Kanne 24.1.2006 — Universal v. komissio

(Asia T-34/06)

(2006/C 60/94)

Oikeudenkäyntikieli: *englanti*

Asianosaiset

Kantaja(t): Universal Corp. (Richmond, Yhdysvallat) (edustaja(t): asianajajat A. Riesenkampff, T. Reher, M. Holzhäuser, C. Swaak ja M. Mollica)

Vastaaja(t): Euroopan yhteisöjen komissio

Vaatimukset

- EY 81 artiklan 1 kohdan mukaisesta menettelystä (asia COMP/C.38.281/B.2 — raakatupakka Italia) 20.10.2005 tehty komission päätös K(2005) 4012 lopull. on kumottava sikäli kuin kantaja on sen adressaatti.
- Euroopan yhteisöjen komissio on velvoitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Riidanalaisella päätöksellä komissio katsoi, että useat yhtiöt, joihin kantaja ja yksi sen välillisesti omistamista tytäryhtiöistä kuuluivat, rikkoivat EY 81 artiklan 1 kohtaa sopimuksilla ja/tai yhdenmukaistetuilla menettelytavoilla Italian raakatupakkasektorilla. Se määräsi kantajalle tällä perusteella sakon, josta kantaja vastasi yhteisvastuullisesti tytäryhtiönsä kanssa.

Kanteensa tueksi kantaja väittää ensinnäkin, että riidanalaisessa päätöksessä komissio hyväksyi ilman selityksiä tai objektiivisia perusteluja täysin päinvastaisen kannan verrattuna sen omaan kantaan Espanjan raakatupakkatapauksessa, jossa oli sama emo/tytäryhtiö suhde, sama aikakehys, sama kauppatavara, samat ostohinnat ja sama kantajan osallistumisen tai tietämyksen puuttuminen. Kantaja katsoo tämän perusteella, että komissio laiminlöi perusteluvollisuuttaan ja loukkasi yhdenvertaisen kohtelun periaatetta sekä kantajan perusteltuja odotuksia, kun se määräsi kantajalle sakon sen vuoksi, että sen tytäryhtiö oli rikkonut kilpailusääntöjä.

Kantaja väittää edelleen, että komissio ei osoittanut oikeudellisesti edellytetyllä tavalla sitä, että kantaja olisi vaikuttanut ratkaisevasti tytäryhtiönsä liiketoimintaan. Se väittää tässä yhteydessä, että komissio katsoi perusteettomasti, että vaatimukset, jotka koskivat raportointia ja tiettyjä hyväksymisiä, vahvistavat, että kantaja vaikutti ratkaisevasti tytäryhtiönsä liiketoimintaan, vaikka näin ei kantajan mukaan ole, koska sen rakenne ja organisaatio ovat hyvin hajautetut.

Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen määräys 16.1.2006 — Saksa v. komissio

(Asia T-389/04)⁽¹⁾

(2006/C 60/95)

Oikeudenkäyntikieli: *saksa*

Ensimmäisen jaoston puheenjohtajan määräyksellä asia on poistettu ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen rekisteristä.

⁽¹⁾ EUVL C 300, 4.12.2004.